

зразок західних країн (Відділ роботи з громадськістю та ЗМІ), з метою ведення статистики задля визначення подальших напрямів розвитку (Відділ організаційно-адміністративного та аналітичного забезпечення), з метою власного контролю над своєю ж діяльністю (Відділ внутрішнього аудиту та Управління внутрішнього контролю) тощо.

Підсумовуючи усе наведене, можна сказати, що на сьогоднішній день Державне бюро розслідувань є правоохоронним органом, що займає важливе місце у правоохоронній системі нашої держави. Звичайно ж, ДБР перебуває у процесі свого становлення і розвитку, адже як у законодавстві, так і у самих принципах діяльності ДБР є ще багато прогалин, що потребують подальшої конкретизації та удосконалення, задля можливості у подальшому виконувати покладені на Державне бюро розслідувань обов'язки та досягати поставлених цілей.

Проте вже зараз можна зробити висновок, що Державне бюро розслідувань є органом, створення якого є суспільно необхідним.

Науковий керівник: доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», кандидат юридичних наук *Билиця Ігор Олегович*.

Демідовський А. В.

студент 1-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПЕРЕДАЧА ПОВНОВАЖЕНЬ З ПИТАНЬ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ДЕРЖАВНОМУ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

Українська система правоохоронних органів та органів досудового розслідування потребує вдосконалення, зокрема, в частині структурного аспекту цього питання. Для цього орган законодавчої влади — Верховна Рада України забезпечує сприятливі умови відповідного характеру: створює окремі спеціалізовані органи, передає чи надає їм певну низку повноважень, якими вони можуть керуватись під час своєї діяльності.

З моменту здобуття Україною незалежності, було створено низку таких органів, які провадять свою діяльність у конкретно визначених сферах. Проте, постає необхідність створення єдиного слідчого органу. Такі спроби вже мали місце в українській історії (створення Національного бюро розслідувань України, Національної служби роз-

слідують України), однак вони не знайшли свого місця в державній структурі через незадовільну організацію процесу утворення та структурування таких органів. Враховуючи таку необхідність, базуючись на попередньому історичному досвіді, було створено Державне бюро розслідувань (далі — ДБР).

Основним завданням цього органу, відповідно до чинного законодавства, визначається розслідування справ, в яких фігурують державні службовці — правоохоронці, судді та найвищі службовці; військових злочинів тощо. Діяльність ДБР регулюється Конституцією України, Законом України «Про Державне бюро розслідувань» № 794-VIII від 12.11.2015 р. Однак перехідні положення Конституції України передбачають виконання Генеральною прокуратурою України (далі — ГПУ) функцій досудового розслідування до моменту створення відповідних окремих органів державної влади. Відповідно, можна зробити висновок, що функції досудового розслідування будуть передані ДБР, згідно з положеннями Кримінального процесуального кодексу України, залишаючи повноваження представництва державного обвинувачення в судових інстанціях під егідою ГПУ. У свою чергу, прикінцеві та перехідні положення Закону України «Про Державне бюро розслідувань» передбачають передачу справ, які знаходяться в іншому органі досудового слідства в статусі досудового розслідування, Державному бюро розслідувань **протягом 3 місяців** з моменту набуття цим законом чинності.

Варто позначити, що законодавча база діяльності ДБР має гарний ступінь розробки та дозволяє швидко та «безболісно» передати всі компетенції ГПУ щодо проведення досудових розслідувань до ДБР, що позитивно впливає на чітке розділення компетенцій цих двох органів.

На нашу думку, розроблена державними службовцями концепція створення ДБР та передачу йому повноважень ГПУ є дуже важливою для формування природно функціонуючої системи правоохоронних та слідчих органів України, проте, враховуючи перебування цієї ідеї в процесі, необхідне обов'язкове завершення такої реформи та постійне редагування чинної законодавчої бази з урахуванням нових тенденцій, що з'являються з часом.

Науковий керівник: асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», кандидат юридичних наук *Деменчук Марина Олександрівна*.